

der er den omsorgskultur, som vi har sagt er kendetegnende for hospicer, som netop er den psykiske og den åndelige pasning og pleje, jamen hvad er der til hinder for, at dette kan ske i en offentligt ejet virksomhed?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er der bestemt ikke noget galt med. Jeg vil nemlig ikke ind på den der ideologiske side af det, for det skal bare være de gode tilbud, vi skal have fat i, og kan det offentlige lave noget, der er godt, jamen så er det jo fremragende. Men dér, hvor jeg oplever ildsjælene og dem med engagementet, er for tiden hos de private, der jo går ind i det her med stor ildhu. Det er dem, der har vist vejen, og derfor synes jeg også, de skal have muligheden for det. Men det er helt klart, at de gode tilbud, der kommer fra offentlig side, skal vi tage imod med kyshånd.

Anni Svanholt (SF):

Folketinget diskuterede i januar en udvidelse af antallet af hospicer, og i den forbindelse gav SF udtryk for følgende overordnede holdning:

»I SF mener vi, at uhelbredeligt syge skal have mulighed for at vælge at afslutte livet på et hospice eller lignende, hvor der kan tilbydes god omsorg, pleje og lindring, og hvor pårørende får bedre muligheder for at være deltagende end på et sygehus.

Vi mener derfor, at tilbud om ophold på et hospice skal være en del af det offentlige, skattefinansierede tilbud og gratis for patienten.

Vi så meget gerne, at hvert amt i samarbejde med kommunerne etablerede et sammenhængende, fleksibelt tilbud til uhelbredeligt syge og døende, hvor hjælp og støtte til døende i eget hjem af fagfolk fra bl.a. specialafdelinger, de såkaldte palliative afdelinger, også kunne indgå.»

Det indebærer også for os, at et amt kan vælge at indgå en overenskomst med et privat hospice.

Med vedtagelsen af L 234 i sidste samling, som var en opfølgning på finanslovaftalen for år 2000 mellem regeringen, De Konservative, Centrum-Demokraterne og SF, og som Venstre tilsluttede sig, fik uhelbredeligt syge patienter om sider gratis tilbud om ophold på et hospice. Det var vigtigt, at det offentlige sundhedsvæsen påtog sig at give døende denne valgmulighed. Så undgår vi jo, at det kun bliver et valg for de rige, der har råd til at betale for det i privat regi.

Det handlede om Sankt Lukas' hospice i Hellerup, Diakonissestiftelsens hospice på Frederiksberg og Sankt Maria Hospice i Vejle.

Som opfølgning på finanslovaftalen år 2000 vedrørende frit valg til hospice har regeringen så sammen med Amdsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening nedsat en arbejdsgruppe, som skal kortlægge den samlede palliative indsats i amter og kommuner samt opstille målsætninger for den fremtidige indsats.

Arbejdsgruppen er nu kommet med sin rapport. Og jeg vil sige, at tankegangen i den rapport i og for sig er fuldstændig i tråd med de holdninger, som vi fra SF's side har givet udtryk for ved flere lejligheder, og som jeg også her i dag har gentaget – vores overordnede holdning.

Der står i rapporten, at: »Den palliative indsats indeholder langt mere og andet end etablering af flere hospicer.« Og der står: »Med anbefalingerne ønsker arbejdsgruppen at sætte fokus på, at et samlede ansvar for ledelsen og indsatsen på området vil betyde, at indsatsen for alvor bliver en integreret del af sundhedsvæsenets tilbud til døende og pårørende.«

Det er faktisk det, vi i SF har ønsket os længe, og det er det, vi mener vi skal arbejde hen imod.

Jeg var også meget glad for at høre sundhedsministerens besvarelse; det, der blev lagt vægt på dér, er vi fra SF's side meget enige i.

Jeg vil til sidst knytte nogle få bemærkninger til forslaget til vedtagelse, som SF er medfor-slagsstiller på. Der mener jeg, at vi netop kommer rundt om de forskellige væsentlige områder i forbindelse med at tilgodese de formål, vi her taler om.

Jeg vil da gerne her også understrege, at jeg synes, det er vigtigt, at der f.eks. nu bliver mulighed for at anvende akupunktur også som smertelindrende behandling.

Så må det videre forløb her med denne sag jo bl.a. indgå i forhandlingerne om økonomien for amterne og kommunerne for år 2002. Derudover mener jeg, at debatten jo ikke standser med det, der er i dag; den må naturligvis fortsætte også på baggrund af det resultat, der kommer ud af forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Anni Svanholt siger, at et amt jo kan oprette et hospice. Der har tidligere i debatten været tale om, hvad der var lokalt ansvar, og hvad der var centralt ansvar vedrørende lovgrundlag.